

[Brusvang]

at CD har den meget fornuftige opfattelse, at når vi drøfter et lovforslags indhold, så er det ikke først og fremmest de enkelte partiers og politikeres opgave at analysere de økonomiske konsekvenser. Det må regeringen gøre, og regeringen må foretage beregningerne. Det er ikke os, der skal sidde med lommeregnerne.

Dernæst kommenterede hr. Glensgård min forespørgsel i politisk-økonomisk udvalg. Også den havde han fået galt i halsen. Sagen er jo den, at der står i de dokumenter, der foreligger om broprojektet, at det vil vare imellem 6 og 8 år. I den forbindelse ville jeg gerne vide, hvilken betydning det havde, om man på forhånd forsøgte at afstemme bygningsperiodens længde efter det konjunkturføreløb, man måtte forudse. Om 6 år, om 7 år eller om 8 år ville være det bedste. Det var den klare hensigt med det spørgsmål at fremme sagen, at få bygget broen, at komme i gang.

Hr. Glensgård forsøgte at harcelere over fiktive modsætningsforhold mellem mig og mine gruppefæller. Lad mig ile med at tilføje, at det er korrekt, at vi i CDs gruppe må have mange og intense gruppemøder, for der er selvfølgelig mange meninger, mange synspunkter. Men vi når frem til et fælles standpunkt, og vi har ikke det problem at slæbe rundt med som fremskridtspartiet, der konstant er delt op i en samling slappere og strammere. Vi har en lille gruppe, en lille energisk gruppe af udholdende politiske pragmatikere.

Til hr. Niels Helveg Petersen vil jeg sige, at vi har lovet regeringen en form for sikkerhedsnet, men ikke uden forbehold. Vi har lovet at stemme for finansloven – naturligvis med de ændringer, der til sin tid måtte være kommet i finansloven. Jeg erindrer om, at f. eks. det konservative folkeparti for nogle år siden nægtede at stemme for finansloven. Den situation vil regeringen ikke komme i for vort vedkommende. Vi vil stemme for finansloven. Men hvis hr. Niels Helveg Petersen havde gjort sig den ulempe at læse, hvad der stod nøjagtigt i den erklæring, som jeg afgav på gruppens vegne, så ville han se, at der var et klart forbehold for vore mærkesager og et forbehold i enhver henseende.

Endelig det med den politiske stabilitet. Se, den politiske vurdering, der lå bagved, var jo ganske enkelt den praktiske, at fra nu

af og op til overenskomstforhandlingerne var der faktisk kun én ting, der kunne vælte regeringen, og det var diskussionen og afstemningen om udskrivningsloven. Var regeringen først kommet over den forhindring, så kunne den, hvis den i øvrigt bar sig fornuftigt ad og ikke skændtes for meget indbyrdes, udmærket undgå at komme i tilspidsede parlamentariske situationer i den periode, der fulgte efter. Men CD har sin fulde ret til i enhver henseende at stemme, som CD ønsker, i sine mærkesager, og jeg tror ikke, jeg behøver at gentage disse mærkesager for hr. Niels Helveg Petersen.

Den erklæring, som CD-gruppen besluttede sig til at afgive, har en god mening, og jeg er temmelig overbevist om, at den også vil have en god virkning.

Jes Schmidt (CD):

For en lille times tid siden havde jeg den ære at fremføre grænselandets erhvervslivs syn på det projekt, som vi taler om her. At erhvervslivet i grænselandet har særlig interesse i denne sag, må stå enhver klart, som kender lidt til geografi, og som ved, at der er tale om landbroen til Europa.

Hr. Glensgård har benyttet min fremførelse af erhvervslivets standpunkt til at holde en moraliserende politisk gardinprædiken over mig. Jeg takker selvfølgelig for opmærksomheden, men jeg vil samtidig tilføje, at hr. Glensgårds bemærkninger vil undre mange i erhvervslivet nede i grænselandet. De undrer ikke mig, af to grunde. For det første har fremskridtspartiet endnu ikke formået at finde sine ben i spørgsmålet, der vedrører grænselandet. Det er bevist gang på gang, at de ikke ved, om de skal hoppe til venstre eller højre, de ved ikke, om de skal sidde eller stå. De kludrer med det, så det undrer mange i grænselandet. Jeg kunne fremføre eksempel på eksempel på denne påstand. Det nytter ikke, at hr. Glensgård ryster på hovedet. Det er forståeligt, fordi hr. Glensgård repræsenterer et nyt parti, som ikke har formået at trænge til bunds i alle problemer, men det kommer måske.

En anden grund til, at jeg ikke undrer mig, er den holdning, som hr. Glensgård på sit partis vegne har indtaget i en lang række bevillingssager i finansudvalget i de sidste måneder, hvor han har forsøgt at nedstemme